Artem Buhera GĆ01 135678 16.05.2021

W danym laboratorium musieliśmy zaimplementować program do rozwiązywania równania różniczkowego zwyczajnego drugiego rzędu

$$\frac{d^2U(x)}{dx^2} - 4U(x) = 0 \quad \text{dla } 0 \le x \le 1$$

z warunkami brzegowymi U(0) = 1, U(1) = 0, używając trzypunktowej dyskretyzacji konwencjonalnej oraz dyskretyzacji Numerowa.

Z ogólnej postaci odczytujemy:

$$p(x)y''(x) + q(x)y'(x) + r(x)y(x) + s(x) = 0$$

$$p(x) = 1, q(x) = 0, r(x) = -4, s(x) = -x$$

Z warunków brzegowych też dobieramy odpowiednie współczynniki:

$$\begin{cases} \alpha y'(0) + \beta y(0) + \gamma = 0, \Leftrightarrow \begin{cases} \alpha \cdot 0 + \beta \cdot 1 + \gamma = 0, \\ \phi y'(1) + \psi y(1) + \theta = 0 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} \alpha \cdot 0 + \beta \cdot 1 + \gamma = 0, \\ \phi \cdot 0 + \psi \cdot 0 + \theta = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \alpha = 0, \beta = 1, \gamma = -1, \\ \phi = 0, \psi = 1, \theta = 0 \end{cases}$$

Rozwiązania przy użyciu dyskretyzacji konwencjonalnej znajdziemy po rozwiązaniu układu równań, korzystając się z algorytmu Thomasa, gdzie *h* - krok siatki:

$$\begin{vmatrix} \beta - \frac{\alpha}{h} & \frac{\alpha}{h} \\ \vdots & \ddots & \ddots \\ \frac{p(x_i)}{h^2} - \frac{q(x_i)}{2h} & r(x_i) - \frac{q(x_i)}{h^2} & \frac{p(x_i)}{h^2} + \frac{q(x_i)}{2h} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots \\ -\frac{\phi}{h} & \frac{\phi}{h} + \psi \end{vmatrix} \cdot \begin{pmatrix} y_0 \\ y_1 \\ \vdots \\ y_{N-1} \\ x_N \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\gamma \\ -s(x_1) \\ \vdots \\ -s(x_{N-1}) \\ -\theta \end{pmatrix}$$

Natomiast przy użyciu dyskretyzacji Numerowa:

$$\begin{vmatrix} \beta - \frac{\alpha}{h} & \frac{\alpha}{h} \\ \vdots & \ddots & \ddots \\ \frac{p(x_i)}{h^2} - \frac{q(x_i)}{2h} + \frac{1}{12}r(x_i) & \frac{10}{12}r(x_i) - \frac{q(x_i)}{h^2} & \frac{p(x_i)}{h^2} + \frac{q(x_i)}{2h} + \frac{1}{12}r(x_i) \\ \vdots & \ddots & \ddots \\ -\frac{\phi}{h} & \frac{\phi}{h} + \psi \end{vmatrix} \cdot \begin{pmatrix} y_0 \\ y_1 \\ \vdots \\ y_{N-1} \\ x_N \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -y \\ -s(x_1) \\ \vdots \\ y_{N-1} \\ -\theta \end{pmatrix}$$

Kod programu:

```
#include <cmath>
#include <iostream>
#include <fstream>
#include <vector.h>
using namespace std;
double p(double x) { return 1.0; }
double q(double x) { return 0.0; }
double r(double x) { return -4.0; }
double s(double x) { return -x; }
double Alpha = 0.0, Beta = 1.0, Gamma = -1.0, Phi = 0.0, Psi = 1.0, Theta = 0.0;
double left_bound = 0.0, right_bound = 1.0;
double f_exact(double x) {
    return (exp(2.0 - 2.0*x) - 4.0*exp(4.0 - 2.0*x) + 4.0*exp(2.0*x) - exp(2.0 + 2.0*x)
             -x + x*exp(4.0)) / (4.0 - 4.0*exp(4.0));
}
void transformThomas(Vector& u, Vector& d, Vector& l, Vector &b) {
    for (int i = 1; i < u.N; i++) {</pre>
        d[i] -= l[i-1] / d[i-1] * v[i-1];
        b[i] -= l[i-1] / d[i-1] * b[i-1];
   }
}
Vector solveThomas(Vector &u, Vector &d, Vector &b) {
    int n = u.N;
   Vector x(n, 0);
    x[n-1] = b[n-1] / d[n-1];
    for (int i = n-2; i \ge 0; i--) {
        x[i] = (b[i] - v[i] * x[i+1]) / d[i];
   return x;
}
```

```
double conventional(double h, bool save=false) {
    int n = (int) ceil((right_bound - left_bound) / h) + 1;
    Vector u(n, 0), d(n, 0), l(n, 0), b(n, 0), y;
    double x_0 = left_bound, x_i, y_i, h_square = h * h;
    double maxError = 0.0, currentError;
    d[0] = Beta - Alpha / h;
    u[0] = Alpha / h;
    b[0] = -Gamma;
    for (int i = 1; i < n - 1; i++) {
        x_i = x_0 + h * i;
        h_{square} = h * h;
        l[i-1] = p(x_i) / h_square - q(x_i) / (2.0 * h);
        d[i] = r(x_i) - 2.0 * p(x_i) / h_square;
        u[i] = p(x_i) / h_square + q(x_i) / (2.0 * h);
        b[i] = -s(x_i);
    }
    l[n-2] = -Phi / h;

d[n-1] = Phi / h + Psi;
    b[n-1] = -Theta;
    transformThomas(u, d, l, b);
    y = solveThomas(u, d, b);
    ofstream out;
    if (save) {
        out.open("../lab9/conventional.csv");
        out << "h,conventional" << endl;</pre>
    }
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        x_i = x_0 + h * i;
        y_i = y[i];
        currentError = abs(y_i - f_exact(x_i));
        if (maxError < currentError)</pre>
            maxError = currentError;
        if (save) {
            out \ll x_i \ll "," \ll y_i \ll endl;
        }
    }
    out.close();
    return maxError;
}
```

```
double numerov(double h, bool save=false) {
    int n = (int) ceil((right_bound - left_bound) / h) + 1;
    Vector u(n, 0), d(n, 0), l(n, 0), b(n, 0), y;
    double x_0 = left_bound, x_i, y_i, h_square = h * h;
    double maxError = 0.0, currentError;
    d[0] = Beta - Alpha / h;
    u[0] = Alpha / h;
    b[0] = -Gamma;
    for (int i = 1; i < n - 1; i++) {
        x_i = x_0 + h * i;
        l[i-1] = p(x_i) / h_{square} - q(x_i) / (2.0 * h) + r(x_i) / 12.0;
             = 10.0 / 12.0 * r(x_i) - 2.0 * p(x_i) / h_square;
        υ[i]
              = p(x_i) / h_{square} - q(x_i) / (2.0 * h) + r(x_i) / 12.0;
        b[i] = -s(x_i);
    }
    l[n-2] = -Phi / h;
    d[n-1] = Phi / h + Psi;
    b[n-1] = -Theta;
    transformThomas(u, d, l, b);
    y = solveThomas(u, d, b);
    ofstream out;
    if (save) {
        out.open("../lab9/numerov.csv");
        out << "h, Numerov" << endl;</pre>
    }
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        x_i = x_0 + h * i;
        y_i = y[i];
        currentError = abs(y_i - f_exact(x_i));
        if (maxError < currentError)</pre>
            maxError = currentError;
        if (save) {
            out \ll x_i \ll "," \ll y_i \ll endl;
        }
    }
    out.close();
    return maxError;
}
```

```
double order(double h_i, double h_j, double y_i, double y_j) {
    return (y_i - y_j) / (h_i - h_j);
int main() {
    double h = 0.01;
    conventional(h, true);
    numerov(h, true);
    double conventionalError, numerovError;
    double h_0, conventional_0, numerov_0,
           h_5, conventional_5, numerov_5;
    ofstream errors;
    errors.open("../lab9/errors.csv");
    errors << "h, Numerov, conventional" << endl;</pre>
    int count = 0;
    h = 0.125;
    while (h > 1e-6) {
        conventionalError = conventional(h);
        numerovError = numerov(h);
        errors << log10(h) << ","
                << log10(conventionalError) << ","</pre>
                << log10(numerovError) << endl;</pre>
        if (count = 0) {
            h_0 = log10(h);
            conventional_0 = log10(conventionalError);
            numerov_0 = log10(numerovError);
        else if (count = 5) {
            h_5 = log10(h);
            conventional_5 = log10(conventionalError);
            numerov_5 = log10(numerovError);
        }
        count++;
        h \not= 2.0;
    }
    cout << "rząd metody z dyskretyzacją trzypunktową konwencjonalną: "</pre>
         << order(h_0, h_5, conventional_0, conventional_5) << endl;</pre>
    cout << "rząd metody z dyskretyzacją Numerowa: "</pre>
         << order(h_0, h_5, numerov_0, numerov_5) << endl;</pre>
    errors.close();
}
```

Kod vector.h:

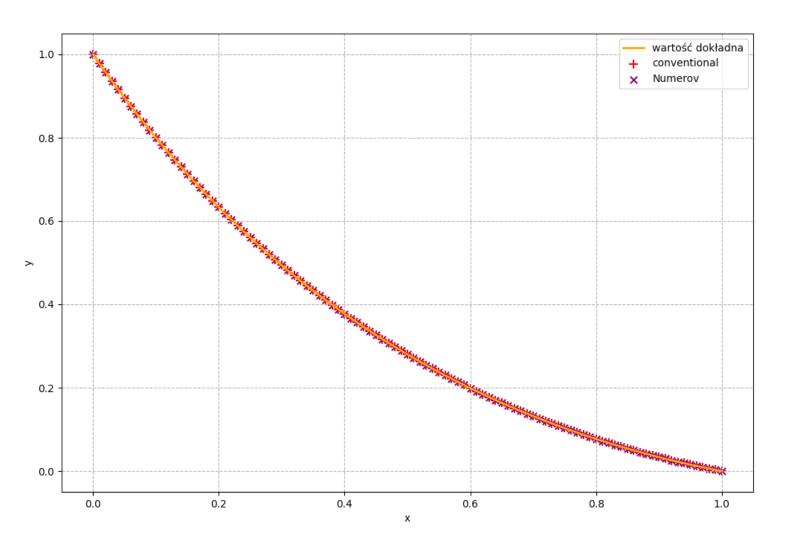
```
#include <vector>
#include <algorithm>
#include <ostream>
#include <iostream>
#include <iomanip>
#ifndef VECTOR H
#define VECTOR_H
class Vector: public std::vector<double> {
public:
    int N;
    using vector<double>::vector;
    Vector(std::initializer_list<double> input) :
        N(input.size()), vector<double>::vector(input) {};
    Vector(int size, double value) : N(size), Vector::vector(size, value) {}
    Vector(int size) : N(size) {
        this→reserve(N);
    friend Vector operator-(const Vector &left, const Vector &right);
    friend Vector operator+(Vector &left, const Vector &right);
    Vector operator*(double scalar) {
        Vector result(N);
        for(int i = 0; i < N; ++i)</pre>
            result[i] = (*this)[i] * scalar;
        return result;
    }
    void print(int width=8) {
        for (auto value : (*this))
            std::cout << std::setw(width) << value << " ";</pre>
        std::cout << std::endl;</pre>
    }
    void print(const std::string &text, int width=10) {
        std::cout << text << std::endl;</pre>
        print(width);
    friend std::ostream& operator<<(std::ostream &os, const Vector &vect);</pre>
    double normMax() {
        double maximum = std::abs((*this)[0]);
        for (int i = 1; i < N; i++) {
            double current;
            if ((current = std::abs((*this)[i])) > maximum) {
                maximum = current;
            }
        }
        return maximum;
    }
};
```

```
std::ostream &operator<<(std::ostream &os, const Vector &vect) {</pre>
    os << '[';
    for (double value : vect)
       os << std::setw(11) << std::setprecision(8) << value << ", ";</pre>
    os << "\b\b]";
   return os;
}
Vector operator-(const Vector &left, const Vector &right) {
    int n = left.N;
    Vector result(n);
    for(int i = 0; i < n; i++)</pre>
        result[i] = left[i] - right[i];
    return result;
}
Vector operator+(Vector &left, const Vector &right) {
    int n = left.N;
    Vector result(n);
    for(int i = 0; i < n; i++)</pre>
        result[i] = left[i] + right[i];
    return result;
}
#endif
```

W wyniku działania programu otrzymaliśmy następujące wykresy:

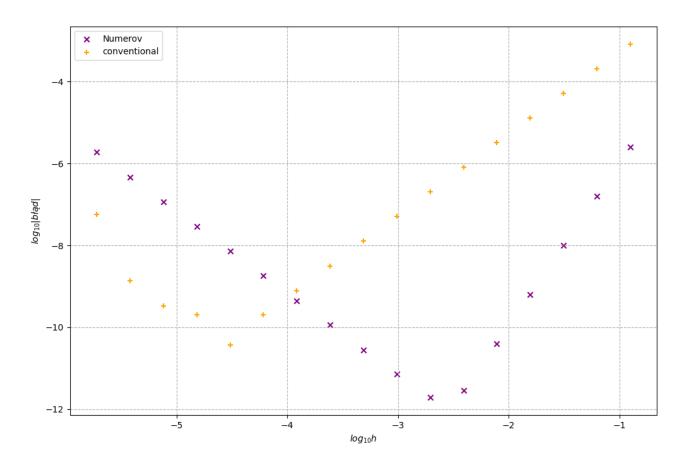
Wykres metod dyskretyzacji trzypunktowej konwencjonalnej, Numerowa oraz funkcji analitycznej

$$U(x) = \frac{e^{2-2x} - 4e^{4-2x} + 4e^{2x} - e^{2+2x} - x + xe^4}{4 - 4e^4}$$

Dla kroku h = 0.01 obie metody dają dobre wyniki zbliżone do dokładnych.

Zlogarytmowany wykres zależności błędów maksymalnych dla obu metod od kroku siatki *h*:

Z wykresu oraz z obliczeń na podstawie otrzymanych wartości możemy zaobserwować zgodność z teoretycznymi rzędami dokładności:

- 2 dla dyskretyzacji konwencjonalnej
- 4 dla dyskretyzacji Numerowa

Wynik działania programu:

rząd dla dyskretyzacji konwencjonalnej: 1.99658 rząd dla dyskretyzacji Numerowa: 3.95029

Także możemy zauważyć, że poniżej $h\approx 10^{-2.5}$ dla dyskretyzacji Numerowa oraz $h\approx 10^{-4.5}$ dokładność obliczeń zaczyna rosnąć - jest to spowodowane błędami maszynowymi.